

Kázanie brata Franka sobota, 4. januára 2014

Aj ja srdečne všetkých zdravím v drahom mene nášho Pána. Sme tu skutočne zhromaždení zblízka i zďaleka, z krajín Afriky, až po južnú Afriku a z rôznych národností. Dnes máme na tomto mieste po prvýkrát manželský pár z Iránu a želáme im to najmocnejšie požehnanie všemohúceho Boha mimoriadnym spôsobom. Určite chápete, že nehovoríme mená a ani nežiadame, aby ľudia vstávali. Nikdy nevieme, kto počúva a kto sa díva – pretože počuť a vidieť môžu všetci po celom svete.

Ale skutočne sa veľmi radujeme, že máme tú veľkú prednosť, ktorú nám Pán daroval, počuť Jeho pravé Slovo, večne platné evanjelium, ktoré je nanovo postavené na svetník. Cíťte sa všetci dobre, cíťte sa všetci vítaní a Boh, ten Pán nech požehná.

Chcel by som v stručnosti odovzdať pozdravy... Nech Boh Pán všetkých požehná a je so všetkými na celej Zemi.

Sme jednoducho zo srdca vďační, že smieme teraz žiť a zvestovať to nádherné evanjelium o milosti Božej. A ako brat Borg čítal, na počiatku bola Cirkev jedno srdce a jedna duša a to Boh tak požehnal, že Duch Svätý zostúpil nielen počas Letníc, ale aj potom naďalej zostupoval a Boh stále znova z milosti žehnal.

Dnešný deň, prvé zhromaždenie v tomto roku, je pre mňa prirodzene spojený s mnohými spomienkami na mnohé roky.

Bolo vyjadrené pranie, žeby Boh tento rok učinil spásnym rokom, skutočným spásnym rokom, v ktorom všetci skrze milosť Božiu slobodne vyjdú a vrátia sa späť domov ku svojmu vlastníctvu (k tomu, čo im patrí). Musel som pritom myslieť na to, že keď George Washington v roku 1776 prehlásil spásny rok, tak čítal z 3. Mojžišovej, kapitoly 25 a úplne verejne prečítal verše 8 až 10:

„A napočítaš si sedem sobôt rokov, sedemkrát sedem rokov, aby ti bolo dní siedmich sobôt rokov, štyridsaťdeväť rokov.“

Slovo „pentecost“ znamená predsa Letnice. A o Letniciach sa stalo, že Svätý Duch zostúpil. A tu potom stojí vo verši 8 a 9:

„A siedmeho mesiaca, desiateho dňa toho mesiaca dáš všade trúbiť na trúbu radostného pokrikovania. Na deň pokrytia hriechov (zmierenia, nem. preklad) dáte trúbiť na trúbu po celej svojej zemi.“ V deň zmierenia, vo veľký deň zmierenia Božieho s ľudstvom. A verš 10: *„A posväťte rok päťdesiatich rokov a vyhlásite slobodu v zemi všetkým jej obyvateľom. Bude vám to rokom plesania, a navrátite sa každý ku svojmu državiu, ku svojmu vlastníctvu, aj sa každý navrátite ku svojej čeladi.“*

Každý päťdesiaty rok mal byť spásny rok. Takže nielen raz, ale vyhlasovaný vždy znova. K tomu môžeme čítať z evanjelia Lukáša kapitoly 4. Aké nádherné,

pre nás všetkých do srdca prenikajúce slová nášho Pána a Spasiteľa, ktoré čítal z proroka Izaiáša. Ev. Lukáša, kapitola 4 od verša 17: „A podaná mu bola kniha proroka Izaiáša, a otvoriac knihu našiel miesto, kde bolo napísané: Duch Pánov je nado mnou, a preto ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium, poslal ma uzdravovať skrúsených srdcom, vyhlásiť zajatcom prepustenie a slepým návrat zraku, zlomených poslať na slobodu a vyhlásiť rok Pánov príjemný (milostivý podľa nem. prekladu).“

2. Korinťanom, 5. kapitola – tu Pavol napísal tieto slová – najprv verše 14 a 15 a potom verš 19:

„Lebo láska Kristova nás núti, ktorí sme usúdili toto: že ak jeden zomrel za všetkých, tedy všetci zomreli, a za všetkých zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej sebe, ale tomu, ktorý zomrel za nich i vstal z mŕtvych.“ Na to hovoríme Amen!

A k tomu verš 19:

„...ako že Bôh bol v Kristovi mieriac so sebou svet, nepočítajúc im ich hriechov a položil do nás slovo zmierenia. Tedy za Krista posolstvom, ako čo by sám Bôh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!“

To je evanjelium, to je plné evanjelium. A aby všetci vedeli, že sa to stalo na kríži Golgoty, čítajme z listu Kološanom z 2. kapitoly, verš 13: „I vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a v neobrezanosti svojho tela, spolu oživil s Ním darujúc vám z milosti všetky hriechy...“ To Amen nebolo dosť nahlas. Amen! Amen! „V ktorom nám odpustil z milosti všetky prestúpenia“. Ani jedno prestúpenie nezostalo. A potom vo verši 14: „...vymažúc písmo, napísané proti nám, záležajúce v rôznych nariadeniach, ktoré bolo proti nám, a vzal ho z prostredku pribijúc ho na kríž...“ Celý dlhý úpis, všetky hriechy a prestúpenia, ktoré sme my mali ako bremeno, tie On vzal na kríž so Sebou.

Verš 15: „...a odzbrojac kniežatstvá a vrchnosti vystavil ich verejne na odív víťazosláviac nad nimi v Ňom.“ Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou. Boh bol v Kristu a triumfoval nad všetkou mocou satana a skrze vzkriesenie nášho Pána je potvrdené, že On nielen vytiahol osteň smrti, ale vzal smrti moc a mohol povedať „...smrť, kde je osteň tvoj, peklo, kde je tvoje víťazstvo...“, ako to Pavol povedal v 1. Korinťanom kapitole 15. Vďaka buď Bohu, ktorý nám toto víťazstvo daroval skrze Ježiša Krista, nášho Pána! Bratia a sestry, prijímame to vo viere. Je to dar Boží na všetky veky.

Čo tak pekne povedal brat Branham? „Pán vás predsa dnes nezachránil, aby vás zajtra nechal ísť do zatratenia.“ On vás dnes zachránil – áno, záchranu ste dnes prijali, ale vyvolení ste od založenia sveta, keď boli naše mená zapísané do knihy života zabitého Baránka. Toto Slovo je adresované obzvlášť tým, ktorí svoj život ešte vedome neposvätili Pánu. Povedzme to stručne, ale veľmi zreteľne: **Len ten, kto pozná, že je stratený, môže prosiť o záchranu.** Len ten, kto skutočne pozná, že ho ranilo odsúdenie Božie, a že proti nemu

existoval dlhý úpis. Kto však poznáva, že Pán vzal tvoju a moju vinu na Seba a vyniesol na kríž a preliat krv Novej zmluvy – večnej zmluvy – ako to zaslúbil v Starom zákone: „*Ja s vami uzavriem novú zmluvu, snímem všetky vaše prestúpenia a darujem vám nového Ducha a nové srdce.*“ A to sa stalo. Ev. Matúša 26:28: „*Toto je Moja krv, krv Novej zmluvy...*“ Všetci, ktorí Božiu milosť ešte priamo neprežili, to môžu dnes vo viere uchopiť – že Boh (zachránil) aj teba, úplne jedno kto si a čo všetko mohlo byť na tvojom dlžnom úpise napísané. Hľad' na to ako na minulosť: stálo to tam, ale už to viac nie je napísané – dlhý úpis bol vzatý na kríž, vina bola odpustená, dlhý úpis roztrhaný a my sme sme byť z milosti majetkom Božím.

To nádherné evanjelium sme nielen počuli, ale sme ho vo viere prijali a uchopili. A toto nádherné evanjelium je kázané ku svedectvu všetkým národom, ako to náš Pán predpovedal v ev. Matúša 24:14: „*A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“ Tak to stojí napísané. Môžeme to ešte raz slovo po slove prečítať: „*A potom príde koniec.*“ Ak hovoríme o konečnom čase, ak hovoríme o zvesti konečného času, tak skutočne v spojení s tým, čo povedal náš Pán. Čítajme to z ev. Matúša 24:14: „*A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“ To je TAK HOVORÍ PÁN vo Svojom svätom Slove. Postrehli sme to? Všetkým národom na celej zemi malo byť zvestované evanjelium o kráľovstve Božom a potom príde koniec. Tak to povedal náš Pán. A my teraz žijeme v tom čase, v ktorom je evanjelium skutočne zvestované všetkým národom a jazykom na celom svete. Vidíme a prežívame naplnenie týchto slov v našom čase. A potom výrok „... a vtedy príde koniec.“ Posledná zvesť je zvesť vyvolania von a prípravy na blízky návrat nášho Pána. A v tejto súvislosti prosíme skutočne všetkých, aby ostali triezvi a jasní, od najmladšieho až po najstaršieho, zostali triezvi a normálni vo všetkom konaní a putovaní, aby sme nevzbudzovali pozornosť ako niekto, kto patrí k nejakému zvláštnemu smeru, ale že by sme naše životy mohli Pánu posvätiť tak, ako sme to čítali: „*Jeden zomrel za všetkých, aby všetci viac nežili sami sebe, ale tomu, ktorý za nich zomrel.*“

Milovaní bratia a sestry, skutočne hľadím na minulosť – na presne 60 rokov zvestovania nádherného evanjelia. Plných 60 rokov. V máji 1953 som mohol hovoriť na veľkej letničnej konferencii v meste Kassel. Vtedy mi ten vedúci muž menom Gerhardt Kruger povedal: „Brat Frank ty si najmladší z kazateľov, ty nám budeš dnes slúžiť Slovom.“ 1953 ... mnohé roky prišli a odišli a Pán žehnal – 60 rokov.

Potom prišiel druhý úsek – 50 rokov – vo zvestovaní zvesti konečného času. Po povolání v roku 1962 som začal cestovať a zvestovať to, čo mi bolo Bohom zjavené a po odchode brata Branhama to potom pokračovalo do celého sveta.

Viete, čo sme učinili počas posledných dní? Z internetu sme si zistili, koľko ciest som len v roku 2013 vykonal. Ak započítame Portugalsko a Zürich, tak je to presne 88 letov len v roku 2013. Je skutočne zaujímavé čítať tieto zoznamy, s dátumami, číslom letu a miestami odletu a priletu. Skutočne to bol rok ako pravdepodobne nikdy predtým – požehnaný rok v službe Pánu. A aj to sme vyhladali – bolo to viac ako 320 000 leteckých míľ. Viac ako 320 000 leteckých míľ. Viete si teda predstaviť, ako často som bol nad mrakmi a tam využil čas na prípravu rukopisov a počúvanie kázaní brata Branhama a zahĺbanie sa v Slove. Boh teda daroval milosť nad každú mieru. A hovorím to ešte raz – bol to bohato požehnaný rok Pánov. A veríme, že Boh požehná aj tento rok.

Neviem, či bude potrebných toľko ciest – a aj na to sme sa pozreli. V kancelárii je mapa sveta široká 1,4 m a vysoká 1 m, na ktorej môžeme vidieť miesta, ktoré sme označili vlajkou. Nie menšie mestá, v ktorých som tiež bol, len hlavné mestá, v ktorých som zvestoval Slovo počas posledných 50 rokov, a to presne 262 miest. Miest, ktoré sú vidieť na mape sveta, nie tie mnohé mestá, v ktorých som tiež bol, ktoré nie sú na veľkej mape sveta, ale jednoducho len veľké a hlavné mestá, ktoré sú vidieť na mape sveta. Musím jednoducho povedať, keď som to všetko videl pred sebou, zostávalo mi už len jedno – Pánu z celého srdca a z celej duše ďakovať za všetko vedenie počas všetkých rokov.

Aj to, čo súvisí s misijným centrom, musím stručne zmieniť, aby bola Bohu skutočne prinesená vďaka, ktorá patrí Jemu, pretože mne vôbec žiadna vďaka nenáleží. Povedal som to už v Zürichu, narodil som sa na statku, kde nebolo ani elektrické svetlo – bolo len v meste, v škole, ale nie na hospodárstve. Ja si ešte pamätám, čo znamená lampa, čo znamená džbán, čo znamená olej, a viete, čo si ešte pamätám? Pamätám si, čo znamená studňa. Ak čítame udalosti z Jána 4 o žene pri studni... Vodu na pitie sme museli naberať zo studne. Áno. Kto si to pamätá? Asi nikto z vás. Vy ste asi ešte všetci jednoducho príliš mladí. Ale ja som chcel len povedať: z tých najjednoduchších pomerov, aké na zemi mohli byť – na polceste medzi mestom Danzig a Königsberg. Áno, na vidieku to ešte bolo ako na vidieku. Hľadím späť na všetky tie roky Božieho vedenia skutočne od samého počiatku, počas všetkých tých rokov. Poznačil som si mnohé veci, ale obzvlášť to, ako Pán dal pokyn kúpiť tento pozemok a stavať na ňom, ako aj všetky jednotlivé veci, ku ktorým Boh daroval milosť.

Potom prišiel pokyn prikúpiť susedný pozemok a stavať, pretože prídu ľudia z iných národov a budú potrebovať ubytovanie. Ak priamo od Pána dostaneme takýto pokyn, tak si nemusíme s ničím robiť starosti. Nikdy som neprosil o obeť (zbierku), v tej ani inej veci, nie, Boh pomohol vo všetkých veciach. Ak by som to tu chcel jednotlivito rozprávať – je to nad prosby a porozumenie – všetko, čo tu stojí, je bez dlhov a my môžeme Pánu skutočne len zo srdca ďakovať.

Ešte mi leží na srdci zmieniť toto – keď mi Pán povedal „*Môj služobník, nezakladaj žiadne lokálne zbory*“ – to bolo pre mňa ako príkaz, presne ako keď

povedal „*Môj služobník, tvoj čas pre toto mesto čoskoro pominie*“ – jednoducho príkaz Pánov. A to teraz hovorím, bez ohľadu na to, ako to bude pochopené. Činil som to, čo mi Pán prikázal, šiel som od mesta k mestu a nikdy som nespôsobil nijaké rozštiepenie a nikdy som nemyslel na to, niekde založiť zbor, ale to, čo sa deje v zboroch v rôznych krajinách a mestách som prenechal lokálnym bratom. V tejto súvislosti ma však napadla jedna myšlienka. Predstavte si, že by som šiel do nejakého mesta, kázal by som tam a potom tam založil vlastný zbor. To sa vôbec nedá. Bol som na každom mieste maximálne 2–3 dni a letel som alebo cestoval ďalej, aby som zvestoval Božie Slovo. A aj to tu musí byť povedané: Vie si tu niekto predstaviť, že by v čase brata Branhama syn brata Branhama založil v Jeffersonville vlastný zbor? Môže si niekto predstaviť, že by brat Collins alebo hociktorý starší zboru založil vlastný zbor? Nie a ešte raz nie.

A kto číta a rešpektuje Sväté Písmo, bude vedieť, že v každom meste bol adresovaný len jeden zbor. Bol oslovený len jeden zbor. Nikdy nie dva zbory, či v Korinte alebo Efeze. Akýkoľvek problém povstal, problémy zboru sa museli vyriešiť v zbore, ale zbor musel ostať zborom ku cti Pánovej.

Ak kladieme nárok, že veríme biblicky, že skutočne veríme, ako hovorí Písmo, tak to musí súhlasiť až po najmenšiu maličkosť. Nielen tu alebo tam – musí to od A po Z súhlasiť s Bohom a s Božím Slovom. A to je niečo premocné, že môžeme slobodne povedať: Pán až doteraz daroval milosť a i naďalej to bude konať.

Aj to že nemám vydávať žiadny spevník. Ja by som asi na to nikdy nemyslel, to neviem. Ale prečo to Pán považoval za potrebné a povedal: „*Nevydávaj žiadny spevník, lebo to je znamenie denominácie*“. Tieto slová som počul týmito ušami. A ak hľadáme na všetky náboženské spoločenstvá, každá cirkev má svoj spevník. Či je to anglikánka, luteránska, baptistická, metodistická cirkev, všetci majú svoj spevník. My môžeme spievať z každého spevníka, ktorý existuje, ale nesmiem žiadny vlastný vydávať, pretože to by bolo znamenie denominácie. A brat Branham povedal, že z tohto posledného prebudenia nevzide žiadna denominácia, ale bude zhromaždená a vzide z toho Cirkev živého Boha. Takže sme jednoducho Pánu zo srdca vďační, že dopredu povedal tieto veci, ktoré sme jednoducho mohli dodržať.

Čo sa týka žatvy, to je tiež myšlienka, ktorú som si poznamenal z obežníka z roka 2005. „*Môj služobník, kombajn je určený pre teba*.“ Čo mám k tomu povedať? Pšeničné pole bolo prezreté. A keď som hľadel smerom ku kombajnu, oblaky zhustli a zotmelo sa, bolo to akoby bol v oblakoch boj a ja som povedal: „Pane, je príliš neskoro, súdy už nastupujú.“ A potom prišiel ešte mocnejší Pánov hlas: „*Nastúp do kombajnu a zožni úrodu!*“

Vskutku hľadáme späť na všetky tieto roky a Pán žehnal a iste ešte žehnať bude. Teraz moje oči padli na Pánov výrok: „*Odriekni cestu do Indie!*“ Kto sa

dokáže do týchto vecí presadiť? Kto z vás učinil osobné prežitia s Pánom? Všetci prežili obrátenie, obnovenie, znovuzrodenie, ale k Božiemu povereniu, k poslaniu jednoducho patrí, že Pán dáva pokyny, podľa ktorých musíme jednať, putovať a konať tak, ako to On povedal. O Noachovi je napísané, že učinil všetko tak, ako mu prikázal Pán.

Nechceli by sme bližšie zachádzať do vecí, ktoré pre mňa toľko znamenajú, ale pretože sme dnes v prvom zhromaždení v tomto roku... Nehľadím späť len na jeden rok – hľadím na 60, 50, 40, 30 a 20 rokov a aj na posledný rok s veľkou vďačnosťou, že Pán všetko viedol. Aj desať rokov vysielania cez rádio Luxemburg.

Obzvlášť naša sestra Mislacher, ktorá počula raz od susedky: „V rádiu Luxemburg hovorí nejaký brat Frank, nechceš počúvať?“ A sestra Mislacher zapne rádio a počuje, že budem kázať v Zürichu, posadí sa do vlaku, počuje Slovo Božie, zo srdca prijíma, a tak Boh i tam otvoril dvere. Mohol by som vydať jedno svedectvo za druhým.

10 rokov vysielania na Aljaške, 6 rokov vysielania v Reykjavíku, na Novom Zélande, v USA, Kanade, Južnej Amerike, aby zaznela posledná zvesť a posledné volanie a potom, ako sme čítali, potom príde koniec. Ja osobne verím, že Slovo nášho Pána sa v tomto čase naplní a že po prvýkrát v dejinách ľudstva môžu byť všetky národy a jazyky začlenené do zvestovania večne platného evanjelia.

Brat Schmidt a brat Borg a môj brat Helmut to vždy znovu dosvedčujú – od samého začiatku sme to tak prežili. V roku 1959 sme boli vylúčení z letničného zboru, pretože sme sa postavili za brata Branhama a svedčili o tom, čo Boh skrze neho učinil. Ale o tom nechceme teraz podrobnejšie hovoriť.

V marci 1962 povedal brat Branham: **„Služba príde teraz k vrcholnému bodu. Najprv vystúpil Luther s učením ospravedlnenia, potom prišiel Wesley s posvätením a na záver letniční so znovunavrátaním darov. Z toho Boh vezme skupinu, ktorú zavedie k Sebe a ona vykoná službu, ktorá je v dokonalom súlade so Slovom, pretože On musí byť podľa Slova a Nevesta sú tí, ktorí Slovo prijímú.“** Všetci ostatní prechádzajú pomimo toho.

Potom brat Branham hovorí ďalej: **„Kristus sa zjavil a zničil skutky diela diabla. Veríte tomu?“** Čítali sme to v liste Kološanom a veríme tomu z celého srdca. Hadovi bola rozšľapnutá hlava, stratil akýkoľvek svoj nárok a my sme skrze krv Baránka zmierení s Bohom a privedení späť, akoby sme nikdy nehrešili.

Potom brat Branham hovorí ďalej: **„Hlavnou vecou je, aby sme mohli mať účasť na tom, čo Boh teraz koná. Kristus sa zjavil, aby zničil diela diabla. Veríte tomu všetci? Preto On prišiel. Čím On bol? On bol Slovo Božie, ktoré zničilo diela diabla – kríženie.“** Vy viete,

čo je tým mienené – to, čo sa stalo v záhrade Eden – zvedenie – a výsledkom kríženia bol Kain. Aj to sme vždy znovu zdôraznili: **Boh je len vo Svojom Slove a satan v každom výklade. A tak, ako je pravda, je Boh je vo Svojom Slove, tak musia Jeho Slová byť v nás a uprostred ľudu Božieho sa nesmie nachádzať ani jeden výklad. Musíme sa z milosti stať a byť čistou Nevestou Slova. Zostávame pri téme: „Slovo Božie, ktoré na kríži zničilo diela diabla. On bol určený k tomu, aby to učinil. On sa narodil, aby zničil diela diabla.“** A teraz príde zvesť adresovaná nám: **„Jeho telo, Jeho Cirkev musí činiť to isté. Telo musí byť podriadené Hlave a musia byť navzájom spojení. Ak Kristus – Hlava bol Slovo, tak musí byť aj Jeho telo – Cirkev Slova.“**

K tomu hovoríme Amen. My sme s Ním srdečne spojení. **„Ona je panensky narodená zo Slova a žiadna denominácia. Panensky narodená zo Slova.“** Aj na to hovoríme Amen. Môžeme si to prečítať. Slovo je semeno. Ev. Lukáša 4:11 a 8:11 – Slovo je semeno. Ešte tento jeden odsek. **„To milujem. Bratia, to vám hovorím...“** a to hovorím aj ja vám **“... rád by som o tom dlhšie kázal. Telo je riadené Hlavou. Hlava je Slovo, Hlava je Slovo...“** hovorí brat Branham po druhý krát. **„Vidíte teraz, prečo som tak horlivo hovoril o druhu semena? Každé semeno plodí podľa svojho druhu. Tak to stojí v 1. Mojžišovej v 1. kapitole. Preto som sa tak staral o semeno, ktoré som sadil pre telo Pánovo. Čoskoro padne dážď, čoskoro padne dážď, myslím ten pravý dážď požehnania. Najprv musí byť zasiata sejba, na ktorú dážď môže padnúť. Nadejem sa, že to ešte prežijem“** V to dúfame všetci. A nielen dúfame, ale veríme.

Verím, že my, ako tá teraz na konci času milosti von vyvolaná Cirkev, že my tie Bohom dané zaslúbenia vlastníme, pretože sme deti zaslúbenia, pretože veríme Slovu zaslúbenia. Bratia a sestry, my predsa nie sme mimo Slova, sme v Slove Božom a u Boha v milosti a smieme prijímať a uchopiť to, čo nám Boh v tomto čase daroval.

K tomu Slovo z 2. Timoteovi 4, kde muž Boží vyjadruje tieto myšlienky – verš 17: *„Ale Pán stál pri mne a posilnil ma, aby mnou bola plne vykonaná kázeň evanjelia, a aby ho počuli všetky národy, a bol som vytrhnutý z tlamy leva, aj ma vytrhne Pán a zachová od každého skutku zlého a zachráni a uvedie do svojho nebeského kráľovstva, ktorému sláva na veky vekov. Amen.“* Pavol aj Peter, muži Boží, už vtedy Duchom vedení, skrze Božiu inšpiráciu mohli napísať, čo sa stane na konci času milosti a ako Boh veci dokoná podľa toho, ako to zaslúbil.

Teraz by v nás už mala vlastne povstať len vďačnosť.

Dovoľte mi poznámku: Ak sa nám zvestovaním podarilo spojiť poslucháčom s Bohom, nie s mužom, ktorý nesie zvesť, ale s Bohom, ak sa v nás naplní to, čo je napísané v Lukášovi 1:16 *„...aby bol Pánu privedený dobre pripravený*

ľud...“ Veď sa predsa vôbec nejedná o zvestovateľa, jedná sa o zvest'. Či nie je napísané, že: „Slovo ktoré vyjde z Mojich úst sa neuráti ku Mne prázdne, ale vykoná, k čomu som ho poslal.“?

Poslovnia Boží sú nositelia Božej zvesti, ale Pán sám je vo Svojom Slove a my, krvou vykúpený zástup, budeme skrze Ducha Svätého spojení priamo s Bohom a nájdení v Slove a vo viere, za čo môžeme Pánu zo srdca ďakovať.

Zhrňme, čo sme dnes chceli z vďačnosti povedať.

Boh nám prideliť ten najkrajší úsek z celých dejín ľudstva. A ako povedal brat Branham: „Ak by sa ma Pán pýtal pred počiatkom času: 'Kedy by si chcel na zemi žiť?' Moja odpoveď by bola: 'Chcel by som žiť teraz.'“ Veľmi pekné. Áno, a aká je tvoja odpoveď?

My žijeme teraz a to nádherné je, že nám Boh dal poznať deň spásy. Pre nás to nie je len napísané: „**Ak počujete Jeho hlas...**“ Nie, my sme ten hlas počuli. My sme počuli hlas Toho, ktorý s nami hovorí a ktorý nám z milosti zjavil Svoje Slovo a Svoju vôľu. A dodajme ešte toto: Je to tá veľká milosť Božia, že nejaký brat Frank, narodený v tých najchudobnejších podmienkach... a potom Boh všetko viedol...

Kto ešte dnes žije, kto môže povedať, že je svedok na vlastné uši a oči, ako je napísané: „...čo moje uši počuli, a moje oči videli, o Slove života... to vám zvestujeme.“

Či Boh nevedel všetko od samého počiatku? Vedel som od prvého zhromaždenia v Karlsruhe v auguste 1955, že to je muž poslaný od Boha. Nikto nemôže činiť to, čo sa tam dialo, jedine, že je Boh s ním.

Alebo pondelok 19. augusta 1955 v hoteli v Karlsruhe – to sú chvíle a prežitia, ktoré zostanú na celý život.

Prežitie z 12. júna 1958 – vtedy som len málo vedel o zvesti, ale vedel som, že je to muž Boží. Ale na konci tohto rozhovoru povedal brat Branham: „**Brat Frank, ty sa s touto zvestou vrátiš späť do Nemecka.**“ Odvtedy som dostával poštou každé kázanie, ktoré muž Boží kázal. Aj to vidím ako priame vedenie Všemohúceho, že som sem nevpadol nejakým padákom, ale prežil som tie roky, keď Pán Svojho služobníka viedol a sprevádzal. Evanjelizačná služba, učiteľská služba, prorocká služba a tá milosť, ktorú Boh daroval, že to môžeme zoradiť a vedieť, že sa to stalo ako naplnenie Písma, pretože Boh zasľúbil, že v tomto časovom úseku pošle proroka. Čo znamená pre ľudí Slovo z Malachiáša, že Pán niekoho pošle? Čo znamená pre ľudí Slovo z Ámosa 3:7? „*Lebo Pán Hospodin nečiniť ničoho, krome keď zjavil Svoju tajnú radu svojim služobníkom prorokom.*“ (Amos 3:7) Stojí to napísané v každej Biblii, nielen v mojej.

Ale keď sa čas naplnil, Boh Svojemu služobníkovi zjavil, čo bolo napísané, a teraz to viac už nie je len napísané v Amosovi 3:7, teraz to získalo význam

v spásnych dejinách. Každý to môže čítať, ale kto má milosť, aby poznal, že sa tu teraz plní Slovo Božie? Tu dal Pán zaslúbenia a tu koná na základe Svojho drahého a svätého Slova.

Aj to som tu prednedávnom povedal. Priamo pred otvorením siedmich pečatí – nie naplnením, to si mnohí zamieňajú – pred otvorením pečatí. Existuje nové učenie, že len ten, kto zjavenie siedmich pečatí prijme, môže byť znovuzrodený a rôzne iné učenia, ktorých sa vôbec nemôžeme venovať.

Ďakujeme Bohu z celého srdca. A pri tom myslím na december 1962, keď mi brat Branham skutočne povedal: „Brat Frank, môžeš namiesto mňa kázať v Los Angeles?“

Kto som ja? Najjednoduchší človek, aký na zemi je – a tento muž Boží mi povedal: „Musím sa zbaliť, pretože mi Boh ukázal videnie. Musím sa presťahovať do Tucsonu. Na začiatku januára sa musím presťahovať.“ A nejaký brat Frank, ktorý v Los Angeles nikdy nebol, tam letí, aby kázal Slovo namiesto brata Branhama v zhromaždení Demosa Shakariana v Cliffton Cafeteria.

Sú to jednoducho životné úseky, prežitia, pokyny, a to, čo Boh učinil, a za to som vďačný. A vy, ktorí ste Slovu uverili, rozlišujte – neverili ste človeku, vy ste prijali a uchopili Ježiša Krista a zo srdca ste uverili v to, čo On pre nás všetkých učinil. Prijali ste a uchopili vykúpenie, odpustenie a zmierenie s Bohom, a ako je napísané v Efežanom 1, môžete patriť k tým, ktorí boli vyvolení pred založením sveta. Prosím, prijmite to a uchopte to. Viem, že každý z nás, ak hľadáme na seba, tak by sme mohli povedať: „Pane, ja? Ako je to možné?“

Kto nie je vysokomyselný, ten bude sám pred sebou hovoriť: „Ó, Pane nie som hoden, aby si vošiel do môjho domu.“ Kto sme my? Nejedná sa o to, či sme alebo nie sme hodní. Boli sme hodní – vzácní v očiach Božích, a pretože sme vzácní v očiach Božích, tak sme spasenie a všetko, čo k tomu patrí, z milosti prijali a uchopili.

Bratia a sestry, dnes budeme mať bohoslužbu s poďakovaním, v ktorej mnohí nahlas v rôznych jazykoch vzdajú vďaka Pánu, pretože sme tu zhromaždení z rôznych národov a jazykov. Prajeme všetkým vo všetkých národoch a jazykoch bohaté Božie požehnanie.

Aj to ma premohlo, že nielen tu prekladáme do 12 jazykov (a Boh požehnaj všetkých našich prekladateľov), ale aj bratia v iných krajinách prekladajú do svojich jazykov, či je to Nepál, Kambodža alebo kdekoľvek inde.

Každý mesiac rozosielame z Krefeldu do celého sveta takmer 11 000 DVD diskov. Takmer 11 000 DVD diskov v rozličných jazykoch každý mesiac. Vo všetkých národoch a jazykoch môžu ľudia počuť, a kto nerozumie anglicky, rusky alebo inak, pre tých sú dostupné preklady.

Boh jednoducho ku všetkému daroval milosť. Skôr ako môže byť týchto takmer 11 000 DVD diskov rozoslaných, musia sa kopírovať a zabaliť – je s tým predsa spojená práca. Boh sa však o všetko postaral, o tlačiaru a tlačiareň, Boh sa úplne o všetko postaral, takže máme bohato prestretý stôl.

Aj to Pán rozlíšil. Na jednej strane cestovať od jedného mesta k druhému a na druhej strane uskladniť pokrm a počkať, až kým príde správny čas, a potom rozdávať pokrm.

Mám to na záver ešte jedenkrát zdôrazniť? V apríli 1966 ešte nebolo vytlačené ani jedno kázanie brata Branhama. Nikto na to nemyslel. Všetci cestovali sklamaní domov, pretože vzkriesenie nenastalo, tak ako to očakávali a predpovedali. A nejaký brat Frank sa vrátil z pohrebu a tento krát nie nahlas, ale v srdci mu znelo: „Teraz prišiel tvoj čas rozdávať pokrm.“ A ďalšia myšlienka bola: Kázania musia byť preložené, ale ešte nie sú ani vytlačené. Potom som zvolal bratov a povedal som: „Kázania, ktoré sú na páskach musia byť vytlačené, pretože ich potrebujeme ako predlohu, aby mohli byť prekladané.“

Môžem dnes pokorne povedať, že Boh si ma mohol použiť. Všetko by skončilo, ak by sa Boh o to nepostaral. Pre niektorých to môže znieť povýšene. Ja to nehovorím povýšene, hovorím to jednoducho preto, lebo to je pravda, a pretože to Boh z milosti tak viedol, aby Jeho Slovo teraz skutočne dosiahlo všetky končiny zeme.

Činíme oboje – zvestujeme Slovo Božie a rozdávame duchovný pokrm – to nádherné zjavené Slovo tak, ako nám bolo darované skrze službu brata Branhama. Všetci, ktorí sú požeňaní skrze kázania a službu brata Branhama, povedzte amen. Amen. Počul som takmer len hlasy bratov, ale sestry určite tiež povedali amen.

Drahé sestry, hovorím vám to úprimne, brat Branham sestry jednoducho zmienil takmer v každom kázaní. Niekedy je to dokonca trochu trápne, ale on nemyslel vás, ale svetské ženy, chodiace vo vysokomyseľnosti, v šortkách, namaľované a pred tým varoval. Bud'te úprimní. Či sme niekedy čo i len jediný krát kázali o vlasoch alebo o šminkách? Vôbec nie. A ako je to v našom strede? Všetky ženy majú dlhé vlasy a sú bez líčidla, nemajú dlhé ani krátke nohavice a celkom presne vedia, ako sa obliekať. A to viete hlavne zo Slova a z kázaní brata Branhama. To tak jednoducho je. Ja mám svoju službu a svoje poverenie a brat Branham mal svoju službu a svoju úlohu, a preto sme takí zo srdca vďační za to, keď vidíme v Zürichu na stole všetky tie kázania brata Branhama. Vtedy sa raduje a jasá moje srdce. A vždy by som mohol povedať: „Viera, prosím, odfotografuj tento bohato prestretý stôl s duchovným pokrmom, ktorý máme k dispozícii.“ Boh sa skutočne o všetko nádherne postaral.

Ďakujem, že ste ma dnes večer znášali, myslíte na tie Slová Písma, ktoré sme čítali. Chceme vo viere kráčať vpred v očakávaní, že nám Pán daruje spásny rok, žeby boli oslobodení všetci, ktorí sú poviazaní, žeby všetci, ktorí ešte nemajú

istotu viery, ju dnes večer nadobudli a mohli si ju dnes večer vziať domov. Žeby Pán dnes učinil mimoriadne veci. Prosím, verte tomu. Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou. On vzal dlhý úpis so sebou na kríž, vzal všetku vinu a prestúpenia. A ako sme to taktiež čítali: Boh bol v Kristu a zmieril so Sebou teba, mňa, svet skrze svätú krv Baránka Božieho. Ako tí spasení a oslobodení môžeme Bohu len zo srdca ďakovať a vedieť, že On to s nami všetkými z milosti dobre dokoná. Jemu buď časť v Ježišovom drahom mene.

Povstaňme a spievajme chórus *Tak jakýž jsem.*

Taký, aký som, tak to musí byť.

Nie moja sila, ale Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,

Ó, Baránku Boží, idem, idem.

V čase, keď mám sklonené hlavy, s vďačnosťou zotrváme v tichej modlitbe, otvoríme sa pred Bohom a Jemu svoj život nanovo posvätime, by som sa chcel pýtať: Koľko modlitebných prianí máme v našom strede? Všetci nech veria, že Pán vypočúva modlitby a že to, o čo vo viere prosíme, z milosti daruje.

Či je to osobné alebo prosba za iných, úplne jedno, čo to môže byť, či záchrana, oslobodenie, uzdravenie, čokoľvek to môže byť – veríme, že Ježiš Kristus je ten istý a veríme, že kázaná zvesť evanjelia o Ježišovi Kristovi, tom ukrižovanom, sa nevráti späť prázdna, ale Slovo o kríži vykonáva to, k čomu bolo poslané. A pre tých, ktorí veria, sa to stane Božou mocou, tak ako to písal Pavol. Verte teraz, nehľadte na vás, ani na väzbu, ktorou vás nepriateľ vodil za nos a zotročoval. Zrieknite sa vo svojom srdci všetkého, čo vás drží v zajatí. Dnes smieme pod pomazaním Ducha Svätého povedať zviazaným: Ste oslobodení! Strateným: ste zachránení! Chorým: ste uzdravení! To je Slovo Božie a to je pravda na všetky veky. Chvála buď Pánu.

V čase, v ktorom zotrváme v tichej modlitbe, dovoľte mi spýtať sa, kto má modlitebné prianie za seba alebo za niekoho iného? Zdvihnite ruku. Je ich tak mnoho. Je ich veľmi mnoho.

Ó, Bože, svoje ruky kladiem na Tvoje drahé a na veky zostávajúce Slovo a ďakujem Ti za dokonané vykúpenie na kríži Golgoty. Ďakujem Ti za krv Novej zmluvy. Ďakujem Ti za moc Božiu, ktorá je teraz pri nás všetkých z milosti zjavená. Veríme a vidíme Slovo potvrdené. Prijmite od Boha, o čo ste prosili, záchranu vašej duše, odpustenie vašich hriechov, plnú spásu skrze milosť a moc Božiu. Dnes sa vám stala záchrana. Dnes vám Boh pomohol. Dnes vás zachránil. Dnes ste smeli prijať to, čo On pre vás pre 2 000 rokmi učinil. Ďakujte mu z celého srdca. Verte a uvidíte to zjavené.

Milovaný Pane, posväcujem Ti celé zhromaždenie a všetkých bratov a sestry po celej zemi, vo všetkých národoch a jazykoch, ktorí Tvoje Slovo počujú a veria, ktorí veria, že teraz je Tvoje večne platné evanjelium kázané

na svedectvo. Požehnaj všetkých, ktorí to prijímajú, zjav ho každému jednotlivcovi a dokonaj Ty, ó, Pane Svoje dielo so Svojím krvou vykúpeným zástupom, ku slávnemu dňu Tvojho návratu, ktorý v našom čase očakávame.

Ďakujem Ti obzvlášť aj za verš 14: „...a *príde vtedy koniec*.“ To je také isté, ako si to Ty povedal. Najprv bude Tvoje evanjelium po celej zemi zvestované všetkým národom a jazykom. Tak to stojí napísané, a tak sa to v našom čase stalo a za to Ti ďakujeme.

A všetok ľud povie: Amen! Amen! Bohu Pánu buď vďaka.

Písmo sa naplnilo pred našimi očami! Haleluja! Haleluja! Haleluja! Chválený a velebený buď náš Pán. A naplní sa miesto Písma: „...a *vtedy príde koniec*.“ A naplní sa, milovaný Pane, že sa vrátiš a vezmeš nás k Sebe. Všetko sa tak naplní, ako si to Ty zaslúbil a vo Svojom Slove povedal.

Dnes Ti ďakujem, môj milovaný Pane, za všetky tie roky, za všetky požehnania, za všetky cesty, kdekoľvek som smel Tvoje Slovo niesť. Požehnaj z bohatstva Tvojej milosti a vyvolaj posledných von a začni sa v našom strede zjavovať vo Svojej plnej moci skrze moc Svätého Sucha tak ako na počiatku. My tomu veríme a prežijeme to. Tebe, všemohúcemu Bohu, Bohu Abraháma, Izáka a Jáкова, Bohu Izraelovmu, ktorý si sa stal naším Otcom skrze Ježiša Krista, nášho Pána, Tebe vzdávame česť z celého srdca v Ježišovom svätom mene. Haleluja. Haleluja.

Prijali ste to? Amen. Amen. Veríte tomu z celého srdca? Amen. Amen.